

גיליון מס. 2776 * כ' סיוון תשפ"ג * 9 ביוני 2023

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@outlook.com עורכת: שושנה שרקי

דורית צחור: dorittb1963@gmail.com

יוסטון יש לנו בעיה

1. לאחר שקראתי את הדיווח על כך שעמיחי שיקלי, המתנה של מדינת ישראל לתפוצות הדוויות, אמר בבית כנסת, בעת ביקורו בארה"ב "אל תתרגשו מהמפגינים בחוץ הם מקבלים כסף בשביל להפגין". החלטתי לשבור את הנתק שגזרתי על עצמי ממנו לפני כמה שנים. (גילוי נאות עמיחי שיקלי היה חניך שלי לפני שנים הרבה. והוא אדם שיש בו קסם מסוים, אך בשנים האחרונות הוא בעיקר שובר את ליבי).

2. לכן כתבתי לו את הדברים הבאים: "אם תצליח להוכיח שאני מקבל שקל אחד כדי להפגין אני מתחייב להצביע לליכוד. אני מפגין בכיכר ליזה בראש פינה כבר קרוב לשמונה תשע שנים, כמעט בכל מוצאי שבת, ולא ראיתי שקל בתמורה. הכול נובע מאמונה בערכי הדמוקרטיה ושוויון ערך האדם הכללי שנברא בצלם אלוהים. אני זוכר כמה דברים לגביך אבל אני לא זוכר שהיית שקרן. מאיפה יש לך את החוצפה וחוסר הבושה להוציא כך את דיבתם של אנשים ישרים. הפוליטיקה איננה מכשירה כל שרץ. נשבע לך שהתביישתי בשבילך בעקבות השקרים והלבנת הפנים שעשית בבית כנסת בארה"ב לאנשים ישרי דרך במדינת ישראל. בושה גדולה".

3. השר לענייני התפוצות והגלקסיות בשביל החלב ענה לי כך: "לא למדת לא להאמין לכל מה שכתוב בעיתון. לא אמרתי בשום פורום שמשלמים למפגינים ובערוץ 12 גם הסירו את הדיווח הזה כי גילו שטעו. אבל למי זה עוזר עכשיו כשהשקר בחוץ".

4. תראו, אני כבר מספיק מבוגר כדי להבחין מתי עושים לי תרגיל בהכחשה סטייל ביבי נתניהו: שלב א' לא היה ולא נברא, עיין ערך "מה? מה פתאום!?". שלב ב' זה כבר אולי היה אבל הוציאו את דברי מהקשרם. לכן דילגתי ישר לשלב ב' וכתבתי לשר הממונה על ענייני התפוצות ושום כלום:

5. "הטענה שהמפגינים נגד הרפורמה מקבלים כסף כדי להפגין באה מבית מדרשך. החל ביאיר נתניהו עבור במיקי זוהר וכלה ברמי בן יהודה. זה כתוב שחור על גבי לבן בדף המסרים של הליכוד. ולכן הגיוני שגם אתה תטען כך. בכל מקרה אשמח אם תשלח לי את הדברים שנשאת בבית הכנסת. הרי לא יתכן שהם לא צולמו. אתה כמובן לא חייב לעשות זאת ולהותיר את זה עמום. כי "השקר כבר בחוץ". אם הוא בחוץ אז תפריך אותו בבקשה. תודה "

ואז הוספתי "כמובן שאם איווכח שאכן זהו שקר אני מתחייב לפרסם את הדבר לכל חברי ועוקבי בפייס".

6. וזהו. בזאת תם שלב השיחה בינינו. ושום תגובה מתועדת לא באה עוד.

7. בצילום השר שמונה ע"י הבוזז מבלפור להיות שר התפוצות בממשלת ההזיות שנפלה על ראשנו, עושה תנועה מגונה ומהדס במצעד בניו יורק משל היה לפחות ראובני שר היהודים הגיבור היהודי ברומן הגדול של מכס ברוד.

אז ככה חבר הכנסת ניסים ואטורי שאתמול
התפרסם שהוא מוביל שייט תענוגות ליוון לחברי
ליכוד, פרסם הכחשה חנינית שיתכן שתעניק לו
את התואר "סוליית השנה" במפלגת הליכוד.
והתחרות קשה מאוד יש להודות - ואטורי פרסם,
בחשבון הטוויטר שלו ש"השיט ליוון מאורגן על
ידי פעילי ליכוד מרכזיים שאחד מהם הוא במקרה
יועץ פוליטי שלי". חחחחחחחחחח, באמת למה
זה מגיע לנו כל הטוב הזה

**פינת הקריקטורה השבועית: שיעור בהיסטוריה: מי שלא לומד מטעויות העבר
נידון לחזור עליהן...**

• מתקדמים עם התשתיות

בינתיים החפירות רק מתקרבות לאט לאט לשכונת החרמון. אמרו לי שהשכונה שלנו תהיה האחרונה מפני שהיא מסובכת. נו, טוב, שיהיה. האם אפשר לבקש לסיים את העבודות לפני הגשם והבוץ? לא? אי אפשר? נו, טוב, שיהיה. מה שנוטע בי תקווה זאת העובדה שכל מה שפותחים – סוגרים באותו היום, אז לפחות לא נשארות שוחות פתוחות בלילות. הכל יהיה טוב.

ותודה לענבר מהצמד "ענבריטה" שמיידעת אותנו כל יום איפה חופרים, וגם איזו מכונית מפריעה לעבודה. זהו! אני שותקת, לא אפריע עוד לעבודות.

• פגישה עם נציגי הציבור בהנהלה

התרשמתי מאד מהפגישה עם נציגי הציבור חברי ההנהלה וזאת מכמה סיבות:

- א. עצם קיומה של הפגישה שימח אותי.
- ב. שמחתי שמתחדשות הפגישות שהתחלתי לפני שנים רבות בימי ששי בבוקר "קפה ומאפה עם המנכ"ל". ועתה היה זה קפה ומאפה עם חברי ההנהלה, שיזמו את המפגש הזה ואת אלה שיבאו (אני מקווה).
- ג. ההנחיה של אליה הייתה מצוינת, עניינית ומכבדת.
- ד. התנהל רישום (כפול!) של הנושאים שהועלו, וזה כמובן, מגביר את הסיכוי שיהיה מעקב, ושגם מה שניתן לטיפול ולשינוי אכן יטופל, וכך גם מתגבר האמון בהנהלה.

על דבר אחד הצטערתי: על שחברי ההנהלה לא דברו בכלל. טוב היה שהם החליטו שהם אינם עונים על הדברים שעולים, אבל אני חושבת, שמכיוון שהם נציגיו בהנהלה, ומכיוון שהם מצויים ומתמצאים, מן הראוי היה שכל אחד מהם יפתח בכמה משפטים (לא יותר משתיים שלוש דקות) בהתייחסות לנושאים שעל שולחנה של ההנהלה, כמובן לא דברים שעדיין בשלבים מוקדמים ולא בשלים, ולכן עדיין לא ניתן לדווח עליהם, אבל בהחלט ציפיתי שכל אחד מהם, ובעיקר החדשים שביניהם, יאמרו כמה מילים על מה שהם רואים מכאן ושלא ראו קודם משם.

בסופו של דבר, אני רואה חשיבות בהקשבה הדדית בפגישות כאלה, ולכן חשוב שאנחנו, הציבור, נקשיב לנציגיו, והם יקשיבו לנו.

ובשירה התחתונה: תודה על המפגש!

• על מחירי הכניסה לברכה

לא מעט כעס והתמרמרות עלו בנושא של מחירי המנויים והכרטיסיות לברכה.

אינני מוסמכת להביע דעה לכאן או לכאן בנושא המחירים, כי אין בידי נתונים של הכנסות והוצאות. ובכל זאת כמה הערות משלי בנושא:

- א. הבסיס לפעילות הברכה חייב להיות בתקציב מאוזן. פעם היו לברכה הכנסות מענף הלינה הכפרית, היום הכנסות אלה אינן. אנחנו מחזיקים בריכה פרטית ולכן לא יכולים למכור מנויים וכרטיסים לאנשים מבחוץ.
- ב. התקציב חייב להיות מפוקח על ידי ההנהלה. הוצאות מיוחדות והשקעות רק באישור מיוחד ובהתאם לתזרים.
- ג. אישית, אינני מבקשת דיווח מפורט של כל ההכנסות וההוצאות של הברכה, אבל חברי ההנהלה צריכים לקבל את המידע, ללמוד אותו ולדון עליו, לפני התקציב של 2024.
- ד. אני תוהה איך קפץ לפתע מחיר הכרטיסיות מ-20 ₪ ליחיד ל-35 ₪ (עלייה של 75%).
- ה. לעומת זאת, דווקא כפנסיונרית, אני לא סבורה שמגיעה לי הנחה מעל 10%. כפנסיונרית אני משתמשת בברכה הרבה יותר מכפי שהייתי כשעדיין עבדתי, כך שהנחה של 10% זה בהחלט מספיק.
- ו. שני משפטים על "המנוי היבש": מי שהולידה אותו, הייתה רחל אבידור ז"ל, בשנה הראשונה שהתחלנו לשלם עבור המנויים שלנו. התקיים אז דיון ציבורי בו קבלנו את כל המידע על תקציב הברכה ומחיר המנויים. בהצעה המקורית, היה מחיר אחיד לכל הפנסיונרים. רחל שאלה: מדוע מי שרק רוצה לבוא לשבת על יד הברכה ולראות את החברים והילדים במים, מדוע עליו לשלם מחיר מלא? ואכן, הנוכחים הסכימו שמוגזם לקחת מחיר מלא, וכך נולד "המנוי היבש", כמדומני שהוא נקבע רק כ-10% ממחיר המנוי המלא... כלומר ההחלטה הייתה לרדת מ-100 ל-10 ולא להיפך, לעלות מ-0 ל-10. האם זה הרבה או מעט? תלוי מאיזה כיוון אתה מסתכל: מלמעלה למטה או מלמטה למעלה...
- ז. זה היה פרק קצר בהיסטוריה. יחד עם זאת, ייתכן, שהגיעה העת לבחון מחדש את ההתייחסות למחיר שגובים מזקנים, שרק רוצים לשאוף אויר צח על הספסל ליד הברכה.
- ז. ואם אכן, אנחנו רוצים להוזיל לנו את התשלומים על הכניסה, עדיין עלינו לשאול את עצמנו אם אנחנו רוצים להפוך את הברכה שלנו לציבורית, על כל המשתמע מכך. אישית, אני מעדיפה להשאיר את המצב של היום, למרות התשלום שעלי לשלם, אבל, גם על כך, כדאי לקיים את הדיון, עוד לפני העונה הבאה.

תודה לשושנה שרקי

בשמחה מהולה בעצב אני כותבת את השורות האלה. שמחה, משום שאלה אינן שורות של הספד. (יותר מידי הספדים כתבתי בשנים האחרונות). אז, שושנה: עד מאה ועשרים בבריאות טובה!

בעצב, כי תקופה של 25 שנים של דברי הכפר בעריכתה של שושנה שרקי מגיעות לסיומן. 25 שנה! רבע מאה! אף אחד בכפר הנשיא לא התמיד תקופה ארוכה כל כך!

ובכל גיליון הוספת תמיד איזה קמצוץ של תבלין מאיר עיניים ומרחיב לב, אם מהשדות הרחבים של האינטרנט (המרשתת) או מדמיוןך העשיר ומזיכרונותייך.

תודה לך שושנה על שהחזקת את הלפיד והתמדת להאיר בו.

יום אחד, בקרוב, אני מקווה, אתפנה לעבור על למעלה מאלף העלונים שערכת, ואוכל לראות את התמורות והשינויים שעברו עלינו בתקופה הזאת. דברי הכפר שלנו כבר מזוהה עם שושנה שרקי, ואני מאחלת למי שייכנס לנעליה של שושנה, הצלחה והתמדה. יש לנו צוות שמלווה את דברי, ואנחנו נשמח לסייע אם יהיה צורך.

שבת שלום

תמר וולפין

פיתוח תשתית ארגונית לקידום כלכלה מקומית

חזון

- ✓ הנהלת הקיבוץ, הקהילה והעסקים הקטנים בכפר הנשיא פועלים במשותף ומקדמים שגשוג חברתי וכלכלי מתוך הבנה שכל ישות מפרה את האחרות ומרוויחה באופן ישיר.
- ✓ שלושת הגופים מאמינים ששיתוף הפעולה בין כולם יביא לפריחה ושיפור איכות החיים בקיבוץ.

תמונת עתיד

- ✓ הסדרה של התחום – מבנים מתאימים, תב"ע מאפשרת פעילות עסקית. מימוש נכסים מניבים של הקיבוץ. הקיבוץ משקיע תקציבית בפיתוח שטחי תעסוקה ומסחר. משמיש את המבנים הישנים ומחייה את הפעילות והנראות.
- ✓ מתקיים מרחב עסקי קהילתי פורח ומשגשג המושך אליו את תושבי הקיבוץ.
- ✓ פחות יציאה החוצה לצרכנות ובילוי. אפשרויות לצרכנות פנימית. הזדמנויות תעסוקה במקום.
- ✓ שיח קבוע ושקט בין הקהילה והעסקים- מאפשר פעילות עסקית ללא הפרעה לקהילה.
- ✓ גבולות ברורים של אחריות בין העסק והקיבוץ – כתובים ומוסכמים
- ✓ שיח ותחושה של שותפות וWWI בין העסקים והקהילה לטובת הצלחה של כל הצדדים.
- ✓ התרומה של העסקים לקהילה ברורה.
- ✓ תמהיל עסקים מתאים לכפר הנשיא.
- ✓ גוף אחראי לפיתוח התחום עובד קבוע.
- ✓ העסקים תורמים לקהילה ע"י העסקת עובדים / נוער מקומי, תרומה לפעילות ואירועי קהילה, רכש מקומי ועוד. העסקים מדברים עם הענפים של הקהילה.
- ✓ עובדים מהבית, עסקים שפועלים מחוץ לקיבוץ – מוכרים ע"י המערכת ולוקחים חלק בפעילות.
- ✓ קבוצת בעלי עסקים פעילה המקדמת את העסקים באופן הדדי. תרבות של תמיכה ועידוד לצרכנות מקומית.
- ✓ שילוט מתאים המכווין קונים לעסקים.
- ✓ קונים חיצוניים רוכשים בעסקים המקומיים באופן שמאפשר קיום ושגשוג העסק.
- ✓ לכפר הנשיא יש שם טוב שתומך בעסקים ושכדי להקים עסק בקיבוץ.

עקרונות פעולה

- ✓ הקיבוץ מכיר בחשיבות הכלכלה המקומית.
- ✓ מערכת יחסים מוסדרת ואחידה.
- ✓ נכונות להשקיע לטובת פיתוח עסקי משותף (הקיבוץ נכון לבחון השקעה כלכלית במבנים ולהתאים אותם לשימוש עסקי כולל תשתיות תקשורת – המחיר למ"ר בהתאם).
- ✓ גבולות אחריות מוגדרים וידועים (כגון: הכוונה, פתרון בעיות).
- ✓ במסגרת החוק/התקינה הנדרשת (עמידה בדרישות רישוי).
- ✓ 100% אחריות של בעל העסק.
- ✓ שותפות: קהילה תומכת עסקים- תומכים קהילה.

תפקיד ועדת יזמויות:

- ✓ כתיבה של תקנון העסקים, מדיניות עסקים, אסטרטגיה.
- ✓ קביעת תמהיל עסקים רצוי, כולל קריטריונים לאישור לקבלת מבנה פיזי.
- ✓ תכנון מבנים – תמהיל עסקים, תשתיות ושירותים.
- ✓ ניהול סביבתי עפ"י מודל הקניון.

מוזמנים לפנות לאחד מחברי הצוות: מיה טיקוצ'ינסקי, תמר קולר, ריטה ראובינב, יוחאי וולפין, גלית סולומון, עומר נוי.

נעים להכיר

קהילת כפר הנשיא נעים להכיר!

אנחנו משפחת מושקוביץ, זוהר בן 32, לנה בת 31, לביא ישראל שנושא את שם סבו של זוהר, בן שנה וחודשיים, לידי בת 7, רועה גרמנית שאוהבת נשיקות ומנשירה כל השנה וטוגו בן 7, אקיטה יפני שאוהב להשתזף בשמש.

זוהר גדל והתחנך בראש פינה, בעלים של חברת הנדסה וניהול פרויקטים בבנייה, לנה גדלה והתחנכה בצפת. עורכת דין בהכשרתה וכיום מנהלת רכש במועצה המקומית ראש פינה ולביא אחראי על המורל בפעוטון פשוש שבראש פינה.

החלום שלנו לעבור לגור בכפר הנשיא התחיל לפני שנים... כשאחיו הבכור של זוהר, כפיר, עבר לקיבוץ עם משפחתו ונחשפנו לקסם החיים בקיבוץ. ראינו איך ילדיו גדלים בו וידענו שככה נרצה שילדינו יגדלו ואחרי שסוף סוף נפתחה האפשרות החלטנו ללכת על זה!

אנחנו יודעים לומר היום, שמה שרואים מבחוץ לא רואים מבפנים, וכל שהתקדמנו עם תהליך הקבלה לחברות בקיבוץ נחשפנו לאנשים, לאירועים, לקיבוץ עצמו ולאווירה המיוחדת שבו. אנחנו בטוחים שההחלטה שלנו הינה נכונה, מקווים להיכנס ולהיות חלק מהקהילה, מצפים להתנדב ולסייע בחיי היום יום הקהילתיים בקיבוץ.

מקווים ומצפים להיות חלק מקהילת כפר הנשיא בקרוב מאוד!

משפחת מושקוביץ.

יום הולדת שמח!

9.6 גבריאל איילון

רזי וגנר

מאיה פורטנוי

10.6 נורית אדלר

אלכסנדרה רות איילון

11.6 אמתי נידם

יונתן לניאדו

12.6 רוני תמרי

13.6 טל עומר

רז מאור

זואי נידם

14.6 אליה צוקר

יוגב בר אילן

תמר מאור

15.6 ניקולס רוז

סיפור לשבת

תיקון העולם

מדען אחד, חי כל הזמן מודאג מבעיות העולם, והיה נחוש בדעתו למצוא להן פתרון. הוא העביר ימים ולילות במעבדה שלו כדי למצוא תשובות לספקות שלו.

יום אחד, בנו בן ה-7 פלש למקום ההתבודדות שלו, נחוש לעזור לו בעבודתו. המדען, עצבני בגלל ההפרעה, ניסה שהילד ילך למקום אחר. כשראה שזה בלתי אפשרי להוציא אותו משם, חיפש משהו שיוכל לספק לילד תעסוקה, ויסיח את דעתו.

הוא הוציא מאיזו חוברת דף עם מפת העולם, גזר אותה להמון חתיכות, ונתן לילד יחד עם גליל נייר דבק, ואמר לו: "אתה אוהב פאזלים, נכון? אז אני אתן לך את העולם לתקן, הנה העולם כולו מפורק, נראה אם אתה יכול לתקן. תעשה את זה לבד לבד".

הוא חשב שלילד ייקחו ימים עד שיצליח להרכיב את המפה, אבל כמה שעות לאחר מכן, כבר שמע את קולו של בנו קורא לו ברוגע "אבא, סיימתי, הצלחתי להרכיב הכל".

בהתחלה, האב לא האמין: זה לא ייתכן, שבגיל שבע יוכל הילד להרכיב מחדש מפה שמימיו לא ראה!!! אבל הוא הניח את רשימותיו, וניגש לבנו, כשהוא בטוח שהוא הולך לראות עבודה מבולגנת...

להפתעתו, המפה הייתה מושלמת, כל החתיכות היו במקומן. איך זה ייתכן? איך הוא עשה את זה? "אתה לא ידעת איך נראה העולם", אמר המדען לבנו, "איך הצלחת?"

"אבא", אמר לו הילד, "אני אמנם לא ידעתי איך נראה העולם", אבל כאשר תלשת את הדף מן החוברת, ראיתי שבצדו השני יש תמונה של אדם. כשנתתי לי את העולם לתקן, אני ניסיתי, אבל לא הצלחתי. זה היה הרגע שבו נזכרתי בתמונה של האדם מהצד השני, הפכתי את כל החתיכות, והתחלתי לתקן את האדם, שאני יודע איך הוא אמור להיות. כשהצלחתי לתקן את האדם, הפכתי אותו, וראיתי שהצלחתי לתקן את העולם...

שבת שלום - דורית

